

در ۳۰ سال آینده، دسترسی ناکافی به غذا و آب شیرین در بسیاری از نقاط جهان به یک موضوع بحرانی تبدیل خواهد شد. تقریباً ۲۵ درصد زمین‌های کشاورزی کنونی از طریق کشاورزی بیش از حد، خشکسالی و آلودگی هوا / آب تجزیه شده‌اند. در حال حاضر متخصصان پیش‌بینی می‌کنند باید تا اواسط قرن ۲۱ تولید غذا به میزان ۲۵ تا ۷۰ درصد نسبت به سطح کنونی افزایش یابد. چالش‌های اصلی برای تحقق این امر به حداقل رساندن مواردی از قبیل مصرف انرژی، کاربری زمین، تخریب محیط‌زیست و گرم شدن هوای کره زمین خواهد بود. براساس پیش‌بینی‌های خوش بینانه، قیمت محصولات کشاورزی خام در دهه‌های آتی ۳۰ درصد افزایش خواهد یافت. البته افزایش ۱۰۰ درصدی قیمت بر اثر تغییر اقلیم، الگوهای تقاضا و مدیریت نادرست منابع دور از ذهن نیست. در سال ۲۰۴۵، ۳/۹ میلیارد نفر (بیش از ۴۰٪ جمعیت جهان) با استرس آب مواجه خواهند شد. فناوری راه‌حل‌های بالقوه زیادی را برای بحران‌های آب و غذا ارائه می‌دهد. شیرین‌سازی آب، ریز آبیاری، احیای آب، برداشت آب باران و دیگر فناوری‌ها هم می‌توانند فشار را بر منابع آب شیرین کاهش دهند. محصولات اصلاح‌شده ژنتیکی و خودکارسازی می‌تواند محصولات زراعی را بهبود بخشد و به کشاورزان اجازه دهد محصولات بیشتری از زمین‌های کم قوت تولید کنند.

پیش‌رانه‌های علمی و فناورانه

فناوری کشاورزی

سیستم‌های هیدروپونیک (غرق آبی)، مزارع عمودی شهری، و دیگر فناوری‌های جدید، می‌توانند محصولات کشاورزی را بدون دسترسی به زمین‌های زراعی رشد دهند. به عنوان مثال در تونل‌های قدیمی زیر خیابان‌های کلپهام در حومه لندن، شرکتی با استفاده از سیستم‌های هیدروپونیک به تولید سبزی‌های سالادی پرداخته است. همچنین برخی کارآفرینان به تولید منابع پروتئینی جدید با استفاده از حشرات دست زده‌اند.

احیا و جمع آوری آب

علاوه بر بهبود فن‌آورهای آب شیرین‌کن، توسعه سیستم‌های تصفیه که می‌توانند آب آشامیدنی از منابع غیر متعارف، مانند آب باران، آب گل‌آلود و آب آلوده تولید کنند، در جریان است. مثلاً از سال ۲۰۱۵، یک تاسیسات تصفیه اسمز معکوس موثر در رژیم اشغال‌گر قدس ۲۰ درصد از آب مورد استفاده این کشور را تامین می‌کند. این کارخانه آب را با قیمت پایین‌تر و انرژی کمتر نسبت به تاسیسات در مقیاس خود تولید می‌کند.

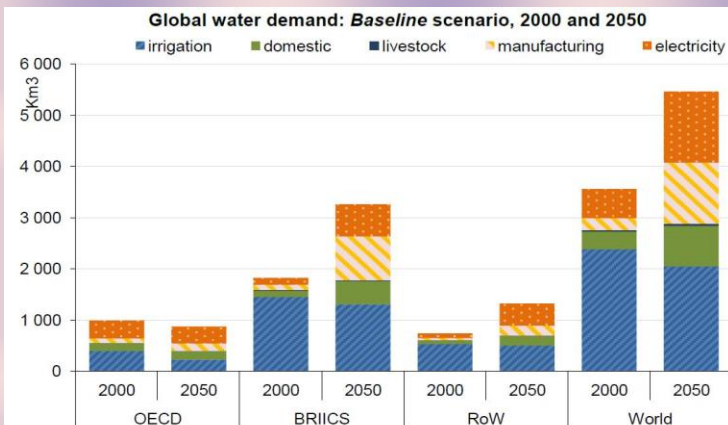

منابع غذایی جایگزین

تحقیقات در مورد محصولات تراریخته می‌تواند مساله خشکسالی و مقاومت در برابر بیماری‌ها را بهبود بخشد (مانند برنج‌هایی که تحمل خشکسالی دارند). فناوری‌هایی نظیر خودکارسازی توسط رباتیک و ریز آبیاری (که تحویل آب به محصولات را با ۳۲ تا ۹۵ درصد بهبود می‌بخشد) می‌توانند تولید محصولات کشاورزی را کارآمدتر کند. گوشت تولید شده در آزمایشگاه با روش‌های مهندسی بافت و زیست‌شناسی مصنوعی می‌تواند دسترسی به پروتئین را بدون تاثیر زیست محیطی و منابع حیوانی برای گوشت بهبود دهد.

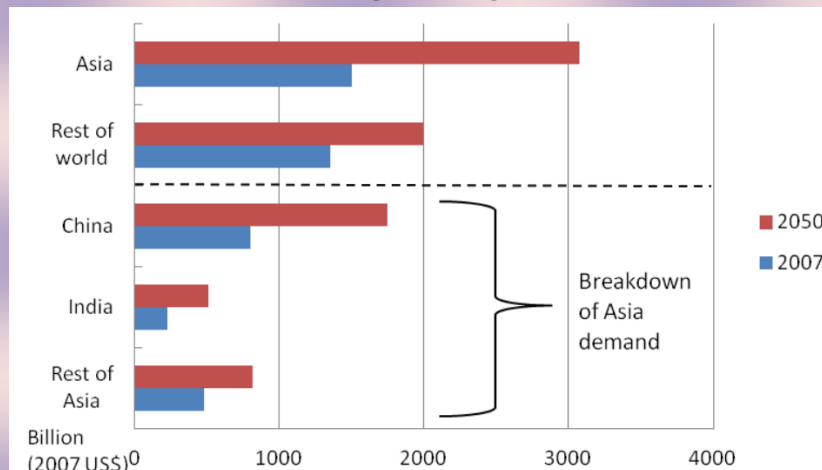

تقاضای جهانی آب تا سال ۲۰۵۰

Note: BRICS = Brazil, Russia, India, Indonesia, China and South Africa; RoW = rest of the world
Source: Environmental Outlook Baseline, output from IMAGE suite of models.

تقاضای جهانی مواد غذایی تا سال ۲۰۵۰

علائم فناوری‌های آینده

شرکت مونسانتو به کشاورزان این امکان را می‌دهد تا اطلاعات آب و هوا، عملکرد و سلامت مزرعه و داده‌های نیتروژن را برای مزارع خود دریافت و برنامه‌های کشت را به صورت سفارشی دریافت کنند. همچنین دستگاه بی‌سیم را به تراکتورهای خود متصل کرده، تا اطلاعات مربوط به فعالیت‌هایشان را جمع‌آوری کنند. همچنین کشاورزان در مزارع خود با استفاده از حسگرها همراه با داده‌های آب و هوای محلی و تصاویر سنجنش از راه دور می‌توانند مقدار مناسب آب، کود و آفت‌کش‌ها را به محصولات خود اعمال کنند. علاوه بر این، هواپیماهای بدون سرنشین مجهز به دوربین‌های چند طیفی با پرواز در مزارع می‌توانند اطلاعات سنجنش از دور ماهواره‌ای را برای تصویرهای دقیق‌تر از زمین‌های کشاورزی تکمیل کنند.

کشاورزی دقیق

جمع‌آوری آب از مه

تورهای "جمع‌آوری مه" می‌توانند بخار آب را در مناطقی با اقلیم‌های مناسب، مانند کوه‌های ساحلی شیلی، پرو و اکوادور جمع‌آوری کنند. محققان MIT در شیلی تلاش کرده‌اند تا عملکرد این شبکه‌ها را بهینه‌سازی کنند. آنها نتیجه گرفته‌اند که شبکه ایده آل باید از فیبرهای فولاد ضد زنگ ۳-۴ برابر ضخامت موی انسان و با فواصل تقریباً دو برابر آن ساخته شود.

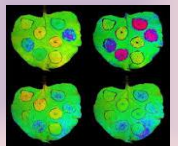
کشاورزی شهری

Plant Chicago یک بستر آزمایشی برای کشاورزی شهری با حلقه بسته و مصرف انرژی نزدیک به صفر است. این بستر در واقع یک سیستم آکواپونیک aquaponic است که برای تولید انواع سبزیها، ماهی، نان و غیره استفاده می‌شود. در این سیستم‌های آکواپونیک که آبی پرور هستند، مدفوع تولید شده توسط ماهی‌ها و یا سایر آبزیان، تامین‌کننده مواد مغذی برای گیاهانی که به صورت هیدروپونیک (غرقابی) رشد داده می‌شوند، می‌باشند و بنابراین این گیاهان به نوبه خود آب را نیز تصفیه می‌کنند.

فتوسنتز هک شده

گیاهانی که در آنها فرآیند فتوسنتز بهبود یافته یا به عبارتی دیگر "فتوسنتز هک شده" است، قابلیت افزایش تولید محصول و کاهش سطح زمین مورد نیاز برای کشت مواد غذایی را دارند. اخیراً پژوهشگران گیاه تنباکو را با استفاده از آنزیم‌های جلبک سبز - آبی به گونه‌ای مهندسی کرده‌اند که CO₂ را سریعتر از گیاهان بدون تغییر، به قند تبدیل می‌کند.

تأثیرات آینده

اجتماعی

غذا و آب برای زندگی بشر ضروری است، و اختلال در این منابع حیاتی می‌تواند اثرات اجتماعی قابل توجهی داشته باشد، و منجر به از دست رفتن اعتماد به حکومت، شورش، سرقت و احتکار شود.

سیاسی

احتمالاً در ۳۰ سال آینده مدیریت آب و زمین به یک نقطه تمرکز مهم برای سیاست‌های داخلی و بین‌المللی تبدیل خواهد شد. با بیش از ۵۰۰ رودخانه و آب زیرزمینی که توسط دو یا چند کشور تقسیم شده‌اند، کنترل فراملی آب می‌تواند به یک نقطه تنش سیاسی مبدل شود که از نظر تاریخی کمک غذایی ارائه کرده‌اند، ممکن است مجبور کاهش یا قطع صادرات کشاورزی شوند تا به جمعیت خود غذا دهند.

اقتصادی

فناوری‌های آب و غذا در ۳۰ سال آینده یک صنعت رو به رشد خواهند بود. در عین حال، کمبود آب و غذا می‌تواند بی‌ثباتی اقتصادی را تشدید کرده، فاصله طبقاتی را تشدید کند. امروزه فقرا در روز ۵ تا ۱۰ لیتر آب دریافت می‌کنند، در حالی که طبقات متوسط و بالای جهانی ۵۰ تا ۱۵۰ لیتر در روز استفاده می‌کنند.

زیست محیطی

ارگانیسم‌های اصلاح‌شده ژنتیکی (GMO) پتانسیل افزایش عملکرد محصولات کشاورزی را در صورت خشکسالی، بیماری و زمین‌های تخریب‌شده دارند. با این حال، اثرات زیست‌محیطی GMOها نامشخص است و بسیاری نگرانند که محصولات تراریخته در صورت آزاد شدن در طبیعت به اکوسیستم‌ها آسیب برسانند.

دفاعی

بحران‌های غذایی و آب نمایانگر نقاط خطرناک برای شروع درگیری هستند. برخی از فقیرترین مناطق جهان در برابر فشار وارده بر محصولات کشاورزی و منابع آب شیرین (ناشی از تغییرات آب و هوایی و رشد جمعیت) بسیار آسیب‌پذیر هستند.